X. évfolyam 14. szám
1954 április 1.

Ára: 70 fillér

Ludas Matyi

Tiszta Budapestet!

Csúcsforgalom a földeken

— Várjon Julcsa néném azzal az ebéddel! A gyalogforgalom most szünetel!

Mikor nősültem?

A napokban a VI. ker. Tanács anyakönyvi hivatalában kiváltottam a házasságlevelemet és megdöbbentem. Kiderült, hogy huszonkilenc évvel ezelőtt elfeledkeztem az ezüstlakodalmamról, négy évvel ezelőtt az aranylakodalmamat sem ünnepeltem meg, és a kislányunk házasságunk ötvenkettedik évében született. Szép teljesítmény!

Világosan emlékeztem arra, hogy huszonkét éves voltam, amikor nősülésre adtam a fejem, s ebből kiszámítottam, hogy, ha az aggkori elmegyengeség számolási készségemet megkímélte, — az idén leszek hetvenhat esztendős. Büszkén néztem a tükörbe.

— Elég jól tartom magam! Huszonötnek se nézek ki. Hm, hm, — gondoltam magamban, — jólkonzervált öregember vagyok!

Azonnal visszasiettem az anyakönyvi hivatalba és a feleségem, meg a magam részére születési bizonyítványokat is kértem. Amikor a dátumokat megvizsgáltam, csodálkozva tapasztaltam, hogy engem házasságunk huszonkilencedik évében anyakönyveztek, és a feleségem is harminc éve asszony volt már, amikor meghozta a gólya. De ez semmi! Az apósom házasságunk ötödik évfordulóján született, az én apám pedig öt éves korában adta áldását frigyünkre. Ki sem mondhatom, mennyire csalódtam a szüleimben, amikor kiszámítottam, hogy én már huszonnyolc éve házasember voltam, amikor anyám feleségül ment az apámhoz...

Legszívesebben azonnal visszatértem volna az anyakönyvi hivatalba, hogy újabb házasságlevelet kérjek. De nem tettem. Minek? Lelki szemeim előtt így folytatódott a történet:

— Minek magának annyi házasságlevél? — kérdezték ridegen. — Egyet már kapott...

— Tekintettel lehetnének egy hetvenhat éves öreg emberre!... — kérleltem őket, és megkívántam, hogy koromra való tekintettel, előre engedjenek, székkel kínáljanak meg és siessenek.

Ők azonban taknyos kölyöknek néztek és órákig várattak az új házasságlevélre. Ebből kiderült, hogy 1951-ben házasodtam. Hohó! Reggel még 1900-ról keltezték ezt a számomra sorsdöntő eseményt. Melyik az igazi? Keressem meg talán a számtani középarányost? Nem! Inkább kérek még egy házasságlevelet és szótöbbséggel eldöntjük a kérdést.

Ugyanabból az anyakönyvből harmadik okiratot is másoltattam. A harmadik szerint 1915-ben nősültem meg.

Hiába emlékszem világosan, hogy 1951-ben nősültem, ha az okirat 1900-ról szól. Az emlékezet csal, az okirat sosem! A személyi igazolvány kiállítóinak elviszem az 1900-as házasságlevelet. Ők majd eldöntik, hogy születésem előtt 29 esztendővel megházasodhattam-e?!

Országh György

DARVAS SZILÁRD

IDEGES EMBEREK

A Folyékony Italok Gyárának számlázási osztályán mindenki tudta már, hogy Simai, a szorzásfelelős módfelett ideges ember. Aki azonban nem tudta, mihamarabb meggyőződhetett erről. A kis Fitos például, aki frissen került az osztályra s így járatlan volt még Simai idegbajának útvesztőiben, egyik reggel a következő megjegyzést kockáztatta meg a szorzásfelelős vadonatúj nyakkendőjével kapcsolatban:

— Ejnye, de elegánsak vagyunk...

Mire Simai rendkívül sötét arckifejezéssel így válaszolt:

— Vicceljen kérem az édesanyjával, de ne velem!

Ezzel egy tintatartót vágott Fitos fejéhez, hallatlan gyakorlata folytán azonban úgy dobta az üveget, hogy az elhaladt Fitos feje fölött, csupán a tintát ürítette útközben a fejére, mint valami lépegető exkavátor.

Simai ezután kicipelte Fitost a folyosóra, bocsánatot kért tőle, térdrerogyott előtte és más szabadgyakorlatokat végzett, leitatta Fitos fejét és további jóindulatú támogatását kérte.

Ilymódon Fitos is aránylag gyorsan és olcsón tudomást szerzett Simai különös betegségéről és a továbbiakban a többiekkel együtt brigádban respektálta szerencsétlen kollégája rossz idegeit. Ez nem volt könnyű dolog, mert Simai hallatlan érzékenységgel reagált minden kis sértésre, elég volt, ha megkérdezték tőle, hány óra, már röpködtek a leltári tárgyak és az utasítások, hogy mindenki vicceljen a saját anyjával.

Simai később rátért a verésre s idegállapotának ezt a rosszabbodását kollégái mély sajnálkozással konstatálták. Meg kell hagyni, hogy mély emberbaráti türelmük megtermé gyümölcseit, mert ha Simai néha meg is pofozta őket, arcvonásai lassan kisimultak, söt hízni kezdett s kövérsége miatt csakhamar odáig jutott, hogy a bocsánatkéréssel egybekötött térdrerogyást sem tudta végrehajtani.

Ilymódon sikerült őt megmenteni az életnek és a munkának, körülötte azonban mindenki rángatózott az idegességtől és a jóindulattól, többen hetekre aludni mentek valami szanatóriumba, a kis Kovácsné pedig koraszüléssel hozta világra ikreit, mert egy különösen heves jelenetnél rácsodálkozott Simaira.

Így álltak a dolgok, mikor új ember került a vállalathoz, bizonyos Klepák személyében. Simai már első nap szúrósan a szemébe nézett, amit ez a Klepák rossznéven vett tőle és a következő, gyerekkorunkból jólismert találós kérdést adta fel neki:

— Mit bámul rám, mint borjú az újkapura?

Mindenki iszonyodva födte el szemét, gondolatban már itatta a tintát Klepák fején, ám a dolgok váratlan fordulatot vettek. Simai még csak nyúlt a tintartó felé, mikor Klepák már a fejére vert egy acélvonalzóval. Ezután gigászi küzdelem kezdődött, mindkettőjük nyakán úgy rángatózott a hisztéria, mint gyakorlott birkózók bicepszén az izmok s közben ilyen mondatfoszlányokat lehetett hallani:

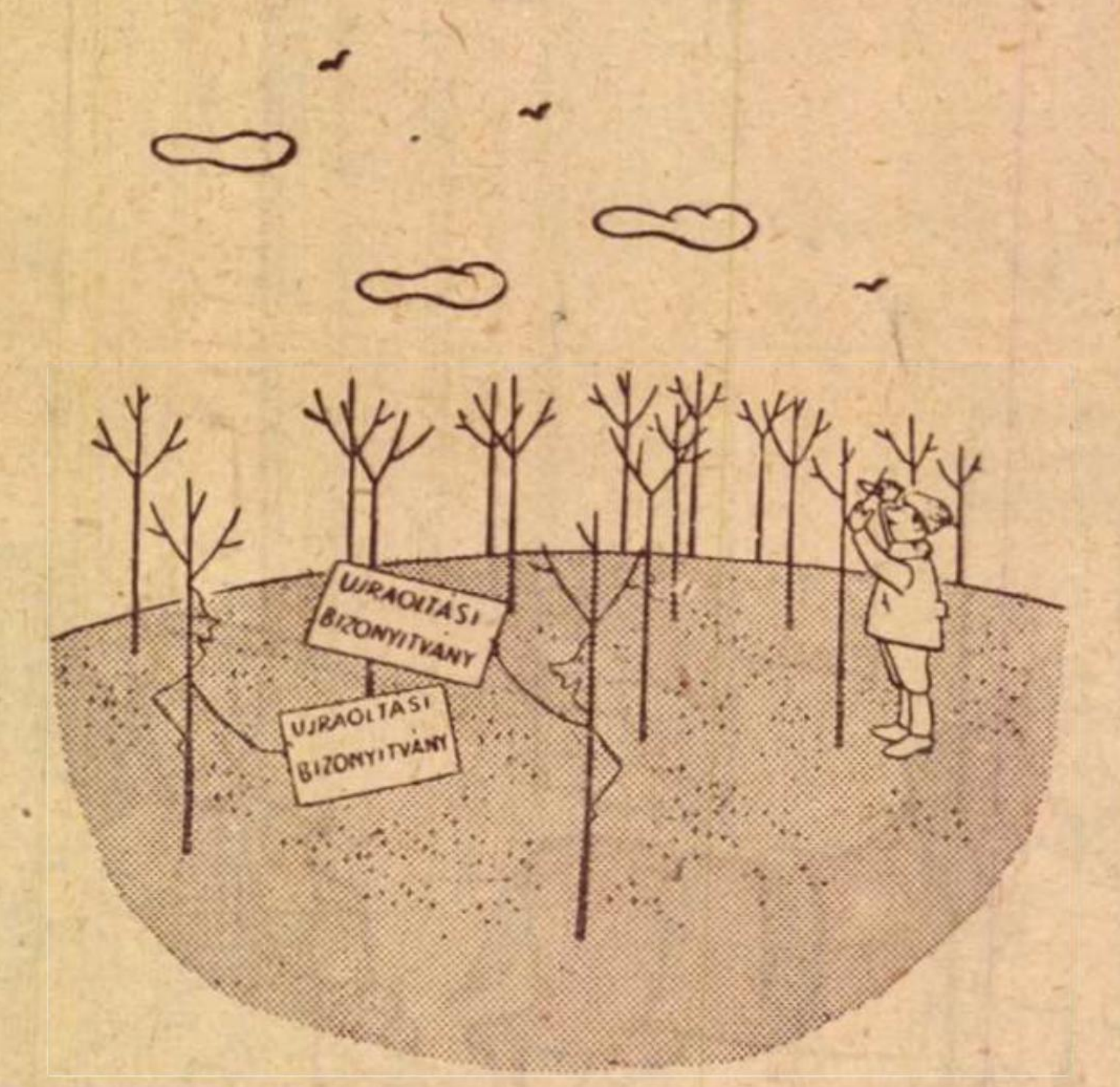
— Az én anyám? A te anyád! Idegbajos vagy? Én is az vagyok!...

Mikor a folyosóról visszajöttek, mindkettőjük vonásai rendkívül dúltak voltak. Nem lehetett megállapítani, melyiküknek sikerült bocsánatot kérnie a másiktól. Európa két legidegesebb embere szótlanul lerogyott az íróasztala mellé.

Ettől kezdve azonban nagyon vigyáztak, mert ha az egyik szeme megrebbent, a másik már lekent neki egy pofont és vitte a folyosóra. Pár nap mulva azonban erről is leszoktak, mert nem bírták az ezzel járó fáradalmakat.

Egy hét mulva ez volt a legkiegyensúlyozottabb osztály az egész vállalatnál.

Tavasz a gyümölcsösben

TÖBB BÚZA, TÖBB TEJ

— Miért van olyan jókedve, Riska néni?
— Mert megy a gazdám a gépállomásra szerződést kötni. Végre rájött, hogy húzni a traktor is tud, de tejet csak tőlem kaphat.

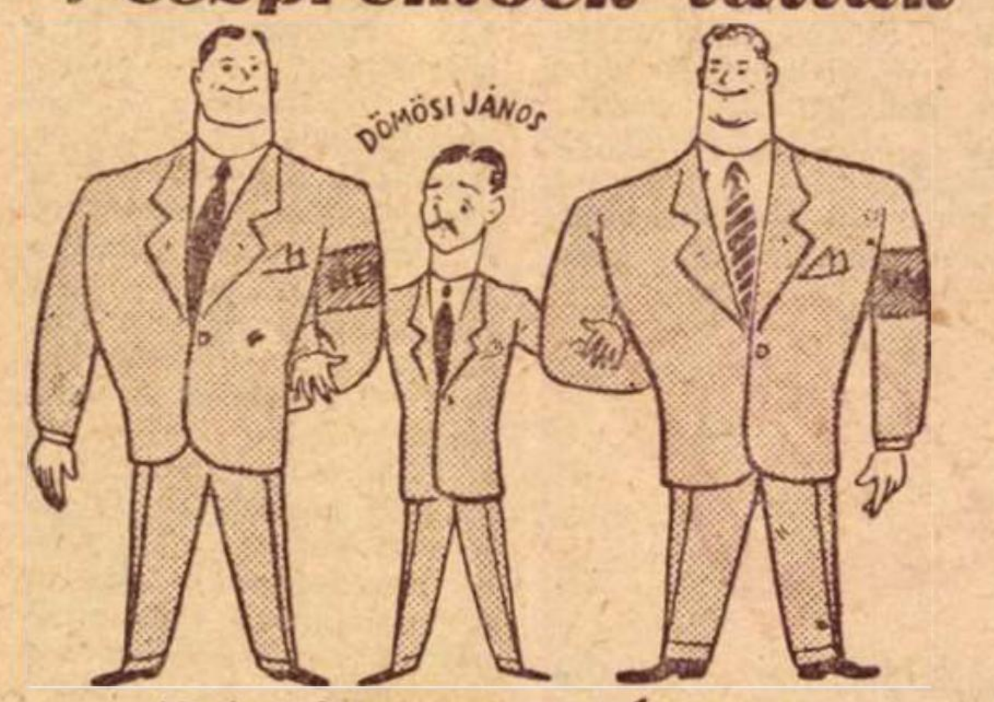
K·U·L·T·U·R·F·R·O·N·T

Veszprémben láttuk

Ez a Nagyfülü Bandzsa Négerek Samba-zenekara?

Dehogy! Ez a zenekar a veszprémi Bakony Szállóban, az 5órai teához szolgáltat zenét. Legalább is ilyennek ábrázolja a derék muzsikusokat a szálló reklámtáblája.

Kultúrházvezetők, figyelem!

Dömösi elvtársnak, a veszprémi Kisfaludy Kultúrház vezetőjének újítása: a rendezvényeken a helybeli sportegylet legmarkosabb boxolói látják el a rendezői tisztet. Nem is fordul elő semmiféle rendbontás!

A Bakonyi Együttes bemutatója

A veszprémi kultúrház szinpada olyan kicsi, hogy a lelkes együttes fele kiszorult és a tüzes bakonyi táncokat a díszletraktárul szolgáló szinpadfolyosón ropta. Van ugyan Veszprémnek gyönyörü szinházépülete, csak helyre kellene állitani. Terv szerint április 1-re kellett volna elkészülnie, de minthogy még eddig hozzá sem fogtak, úgy látszik, ez csak áprilisi tréfa volt.

BERDA JÓZSEF VERSEI

Jellemrajz

Mondjak, úgy dől belőled a szesz,
hogy szégyenteljes állapot ez.
— Hogy teljes és sikerült legyen a kép:
csak a csörgősipka hiányzik még.

Időjárás

Bizony megbolondultál, s lám, helyetted
most engem szid a szobaasszony.
Légy jókedvű már, hogy örömében a
sánta kutya is megugasson.

Példa

Legyen versed mindig olyan, mint
a finom fűszer: izes és illatos.
Nem száraz szólam csupán, mely szegény
és szintelen szavakban poshadoz.

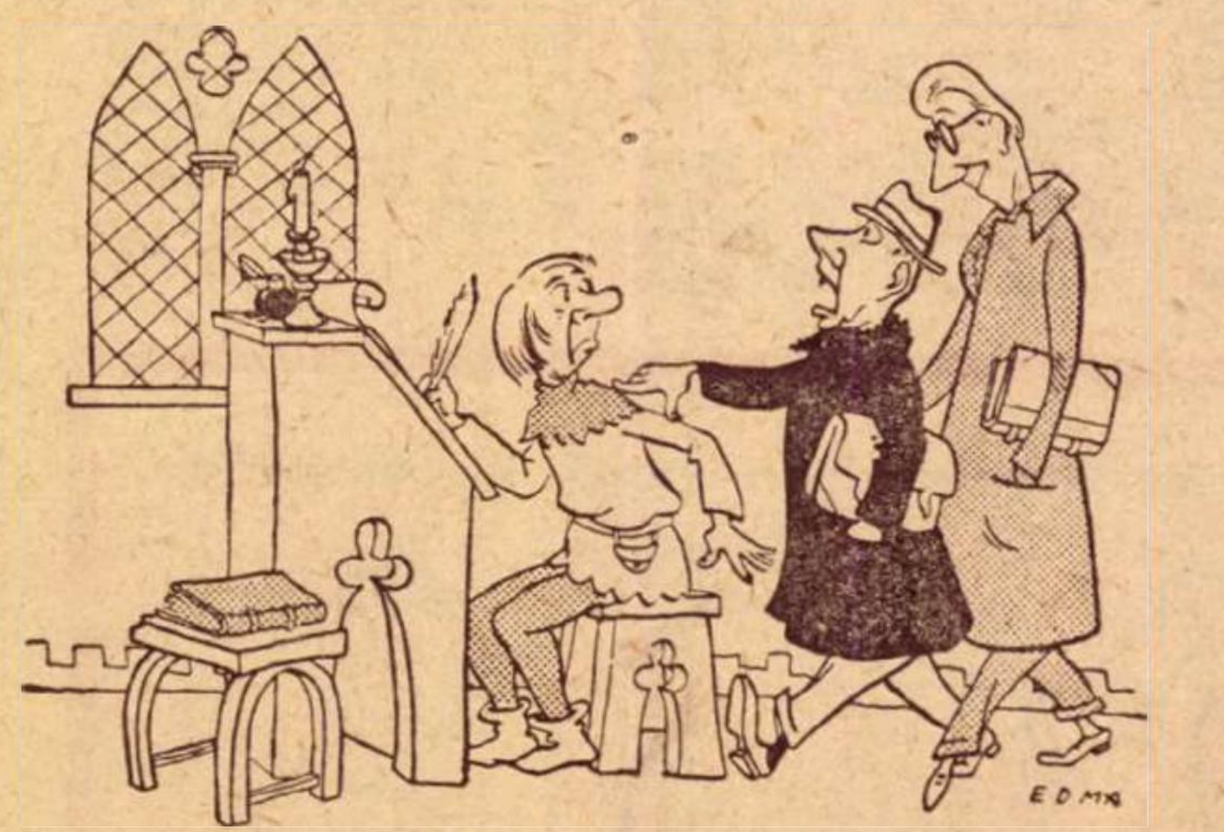
Szépséghiba

Akinek tetszik, kinevet:
nadrágom ismét kirepedt.
Furcsa állapot ... s hogy legyen kivel perelnem,
botommal dühömben a fenekem verem!

Igy is lehet

Ne ijedj meg. Zengje csak versed a
szerelem, evés és ivás földi örömét
s így több hasznát látja derűs munkádnak
Ha örülsz, nem szenved kárt a munka,
a nép!

Irók, akik a multba fordulnak...

— Kedves mester, hagyja abba a krónikairást, a multat majd mi feldolgozzuk. Maga inkább irjon egy jó társadalmi szinművet 1954-ből.

Trombitával a föld alatt

A várpalotai bányászfúvószenekar tagjait a kultúrverseny-bemutató idején vasárnapi műszakra osztották be.

— Miért hoztál magaddal trombitát?
— Az utolsó percig reméltem, hogy mégis elengednek a kultúrversenyre.

Gyüjtsd a fáradt rímet

Tavasz van, beszéljünk a költészetről, annál is inkább, mert alig akad ember, aki ifjúkorában ne irt volna tavasszal verseket. Vannak aztán, akik nem szégyelik eme kisiklásukat s ifjúkori tehetségtelenségüket átmentve az idők viharain, most újból rímeket faragnak.

Kezdetben volt — és ez már a klasszikusok közé sorolható — a harcos hulladék-óda, amelynek két sorát minden iskolásgyermek könyv nélkül fújja:

Gyüjtsd a vasat és a fémet,
Ezzel is a békét véded.

No, de ami ezután jött:

Ez aztán a pompás mozi,
Meglátja, jól szórakozik —

hirdeti a villamosplakát, nem törődve a csúcsforgalommal, a dupla éjszakai jeggyel és a szimpla rímmel. Az új telefon-antológia hátlapja pedig ilymódon bővíti irodalmi ismereteinket:

Mindezt könnyebben eléred,
Ha takarékbetétben gyüjtöd a pénzed.

Hiába, jó pénz és rossz rím nem vész el.

Legtöbb állami vállalatunk propagandafőnöksége a hirdetéseknél elsősorban azt határozza meg, hogy milyen legyen a forma: daktilus, jambus vagy anapesztus-e, mig a költők maguk leginkább a forintust kedvelik. Így születnek az OTP-balladák, fuszekli-époszok és Vafém-elégiák.

Persze még korántsincs minden lehetőség kihasználva. Nincs vers a villamosjegy hátlapján, az Elektromos Müvek számláján, a KIK-lakáscserére vonatkozó blankettákon. A lehetőségek korlátlanok és remélhetjük, hogy rövidesen a következő párbeszéd zajlik le a Dunaparton, az esti csendben üldögélő szerelmesek között:

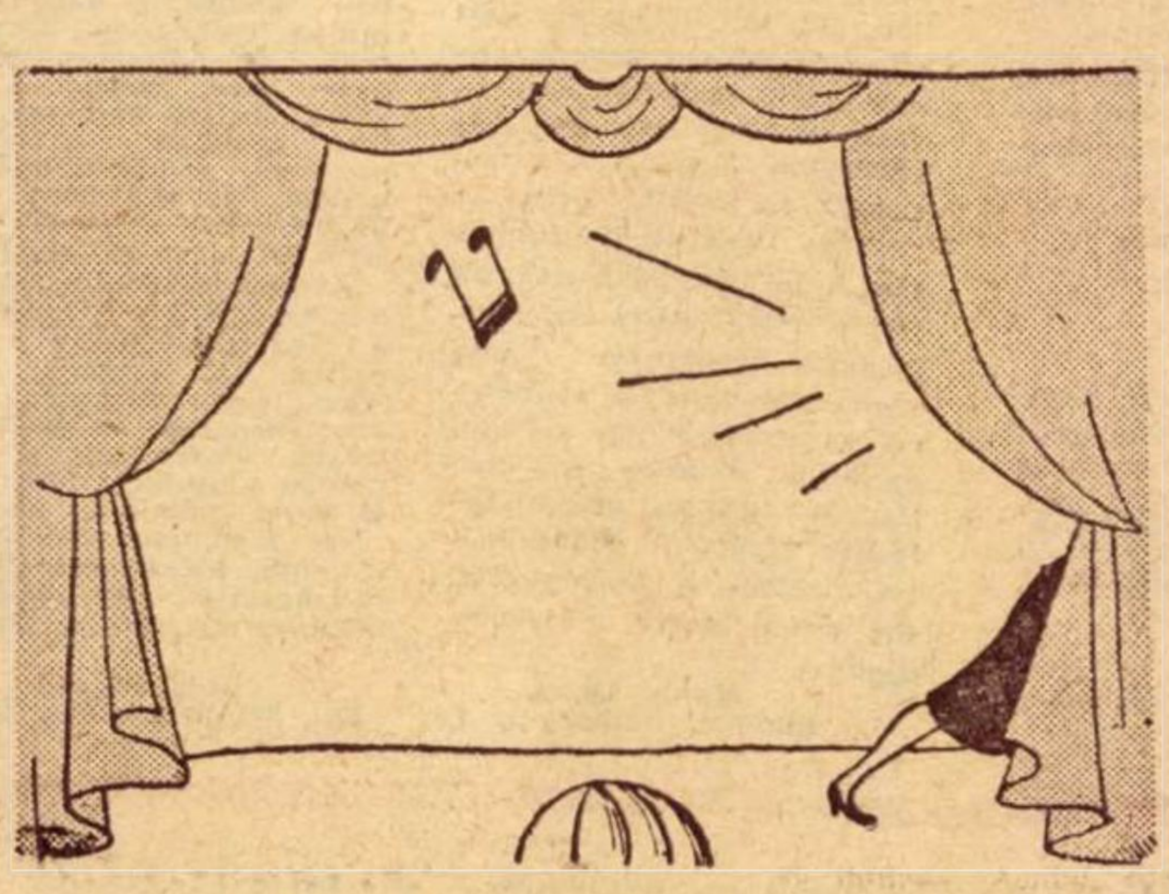
— Oly szép az este, Pista. Szavaljon nekem valamit.

— Boldogan, Klárika. Ismeri a legújabb sertéshizlalási epigrammát a most megjelent gyufaskatulyák tetejéről?

— földi —

Három rajz az esztrád-műsorokról

Pendli Dorog és Pécel között

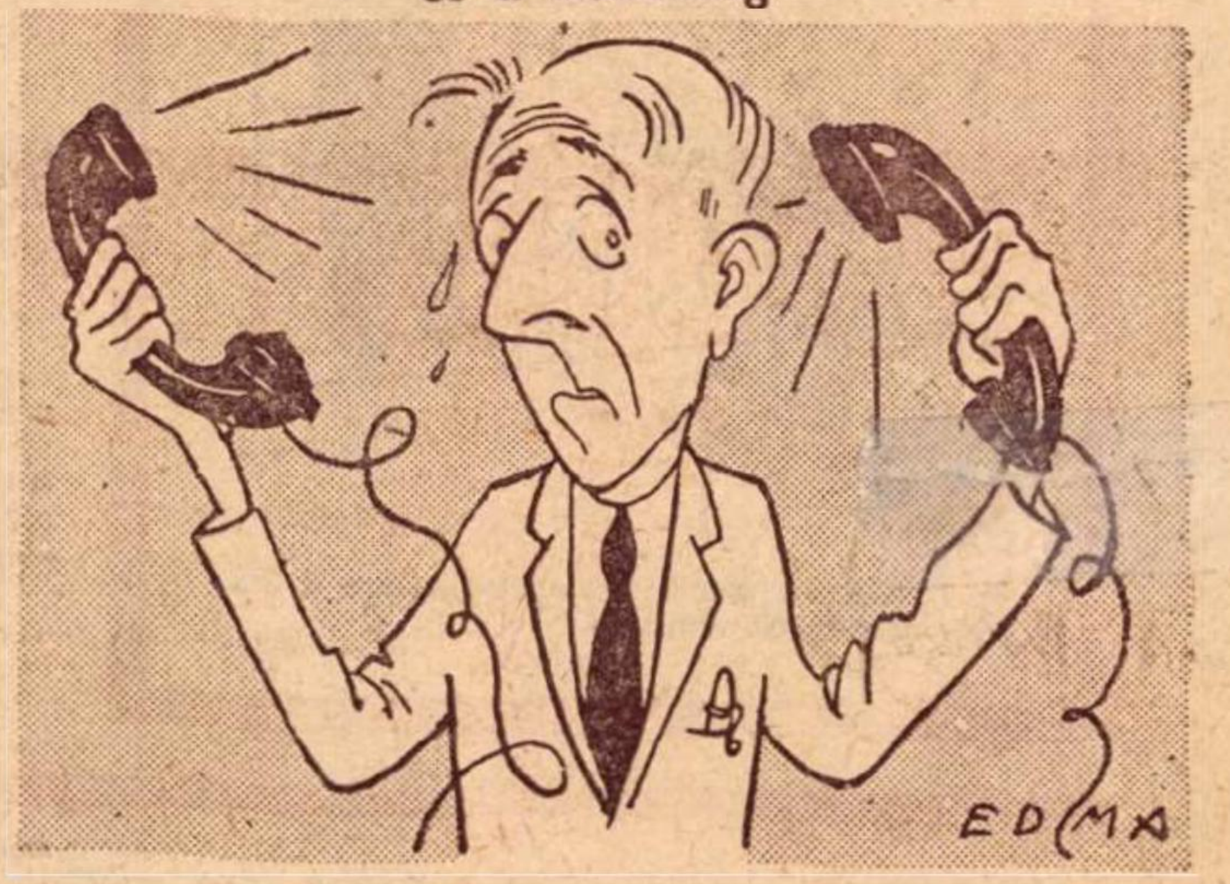

Az utolsó hang...

Az esztrádműsorok könyökön kinövő számai: az oroszlánbarlangból kinnrekedt elefánt, a „Ropogós a rokolyám" kezdetű dal és a „Hü-ha"-polka. Ime, minden együtt azoknak, akik szeretik az olcsó műsort: egy elefánt ropogós rokolyában azt énekli, hogy Hü-ha!

A Filharmóniát egyaránt szidják a szinészek és a közönség

— Mind a kettő azt mondja, hogy rosszul dolgozom, most melyiknek higyjek...

Le a bürokráciával!

Külcsin, belbecs vagy egyik sem?

A Győrbe érkezőnek azonnal feltűnik egy hatalmas állványokkal körülölelt épület. A város legnagyobb lakóháza lesz ez. Már most úgy hívja mindenki: „a hatemeletes". Minden skatulyaszerűsége ellenére impozáns építmény. Csak az a hiba, hogy rátenyerel a mellette lévő rokokó palotácskára.

— No mindegy! Ördög vigye a külcsint, fő a belbecs! — mondtam és megnéztem a belsejét.

Hát elmondom, mit láttam a „hatemeletes"-ben.

A szobákkal kezdem, melyeket — tisztelet a kevés kivételnek — inkább celláknak lehetne nevez-

ni. 174 centi magas vagyok, de kinyujtott karral könnyen elérem a mennyezetet. Abból a célból viszont jók ezek a miniatür méretek, hogy bútor úgyszólván egyáltalán nem fér el, tehát a beköltözendő lakók bútoraik kiárusításából nyomban tehetős emberek lehetnek.

Folytatom a fürdőszobával, melynek kádját szintén csecsemőméretekre tervezték, gondolván, hogy felnőttek számára ott van a szomszédban a városi fürdő.

A konyhában egyik falrészen a gáztűzhely van, másikon az éléskamra ajtaja, harmadikon az ablak, negyediken a fűtőtest. Tekintve, hogy a konyhának négy fala van mindössze, sem asztalnak, sem konyhaszekrénynek nem maradt hely. Aki leleményes, majd szerel a mennyezetre valami függőasztal-félét!

Az első emeleten ablak nincs, csak csupa „francia erkély". Konyhán, szobán, kamrán, mindenütt erkély, erkély. Van olyan lakás is, ahonnan öt erkély nyilik a szabadba. Aztán három emeletnyi szünet. Itt minden lakáson csak ablak van, erkély nincs. Feljebb elszórtan látható még egy-két kiugró, de mi ez az első emelet erkélydzsungeljéhez képest! Komolyan mondom, nem szeretnék valamelyik első-emeleti Juliánál Romeo lenni, mert eltévednék.

Mély sóhajtással húztam be magam után az utolsó lakás ajtaját s kezemben maradt a kilincs.

— Ez a negyvenedik! — nyúlt utána kisérőm és unott kézzel zsebretette a bakelitkilincset.

— Mi az, hogy negyvenedik?

— A negyvenedik letört kilincs. Pedig még be sem költöztek a lakók.

Ezek után már gyermek sem szerettem volna lenni ebben a házban. Remélhető azonban, hogy a szülők már a csemeték előtt letördelik valamennyi kilincset és így elmaradnak a pofonok!

Építő és tervező elvtársak! A bennem felmerült sok kérdés közül egyre adjanak választ: miért külcsintalan és belbecstelen ez a rövidesen 104 családnak otthont nyujtó ház?

Szebeni János

Utazás a KRESZ körül 111 nap alatt

A Ludas Matyi is megírta már, hogy közúti forgalmunk rendjét új törvény szabályozza. A kibocsátott törvényerejű rendelet: a Közlekedés Rendjének Szabályozása; kezdőbetűi alapján rövidítve: KRESZ.

Ám, aki részletesebben kívánt tájékozódni, csak

annyit tudhatott meg, hogy a Magyar Közlöny (amelyben a rendelet 45 sűrűnnyomott oldal terjedelemben 1953. december 4-én megjelent) két nap alatt elfogyott. Ujabb példányokat nem nyomtak belőle. Az érdeklődőket megnyugtatták, hogy a KRESZ könyvalakban is megjelenik.

A KRESZ január 29-én valóban megjelent könyvalakban is, de január 30-án már egyetlen példányt sem lehetett belőle vásárolni. Elfogyott...

Január 25-én Budapest utcáin mindenfelé falragaszok jelentek meg. Ezt hirdették: „Aki biztonságos, balesetnélküli közlekedést kíván, a szabályokat ismerje meg és tartsa be." Igen ám, de itt egy kis baj van. Hogyan tartsa be a szabályokat az, akinek nincs módjában azokat megismerni? A falragaszok csak a gyalogosok 12 parancsolatát tartalmazták. A járművezetőkre vonatkozó paragrafusokat nem. Lenyomata pedig sem Közlönyben, sem könyvben nem volt kapható. A hatóságok február 1-től az új KRESZ szerint büntetik a KRESZ megszegőit. Ez így is van rendjén! De azok a járművezetők, akiknek nem sikerült az adott pillanatban KRESZ-példányt szerezniök, nem minden esetben tudhatják, hogy mit kell, vagy mit nem szabad tenniök.

A könyvesboltokban ígérgették ugyan, hogy egy kivonatos kis KRESZ rövidesen megjelenik. Nem jelent meg... Persze, a boltvezetők sajnálják, hogy nem adhatnak KRESZ-t és kárpótlásul más közlekedési könyvet ajánlanak. Így például az egyik boltban tréfából Verne Gyula „Utazás a föld körül 80 nap alatt" című könyvét kínálták annak a gépkocsivezetőnek, aki 111 nap óta várta a KRESZ-t.

D. P.

Idejében szólunk

a Magyar Édesipari Központnak, hogy szerezzenek be kis cukorkazacskókat, mert ha az egykilósak is elfogynak, akkor majd kétkilós zacskóba kell 5—10 deka cukorkát csomagolni.

Ludas Matyi ELINTÉZTE

Az „Ígérettel nem lehet szántani" című cikkel kapcsolatban közöljük, hogy az 5-ös ekék szállítását a gyár a napokban megkezdte, így a sülysápi földművesszövetkezet az ekéket megrendelheti az illetékes nagykereskedelmi vállalatnál. A lóvakarókkal kapcsolatos rajzos bírálat ügyében az a helyzet, hogy rövidesen megfelelő mennyiségű lóvakaró kerül kiskereskedelmi forgalomba.

Vas- és Műszaki Keresk. Központ áruforg. főoszt.

•

A TOKER-rel szemben két év óta fennálló követelésemet közbenjárásukra kiegyenlítették. Köszönöm!

Szabó László, Szigetszentmiklós

Az Általános Épitőipari Vállalat ebesi építésvezetőségének panaszával kapcsolatban megállapitottam, hogy a kérdéses csomag az ebesi postahivatal kézbesítőjének és a hivatal vezetőjének hanyagsága miatt feküdt kézbesítetlenül a hivatal csomagraktárában. A debreceni postaigazgatóság a kézbesítőt és a hivatalvezetőt fegyelmileg szigorúan felelősségre vonta.

Közl. és Postaügyi Min. Vukovári Gábor cs. v.

•

Örömmel közlöm, hogy nyolc kilogrammos fonaljárandóságomat a Kenderfonógyártól megkaptam. A gyors elintézést köszönöm.

Somi Gyuláné, Tunyogmatolcs

Elhanyagolják az élelmiszeripari gépek karbantartását

— Művezető elvtárs, úgy nézem, ideje lenne megjavitani ezt a hurkatöltőgépet...

Ahol rosszul értelmezik az új munkarendet

A gyöngyösi járási tanács dolgozóit még az épületbe sem engedik be 8 óra előtt, pedig sokan a környékről járnak be.

— Tessék beengedni, becsületszavamra 8 óra előtt nem fogok dolgozni!

A Lenker nagyon óvatos...

A Len-, Kender- és Jutaáru Nagykeresk. V. február 28-i határidőre 570 méter sajtvászon szállítását vállalta. A Csillaghegyi Lenárugyár február 19-én megküldte a vásznat. Az áru tehát határidő előtt megérkezett. Ennek ellenére a Lenkertől február 26-i keltezéssel a mellékelt akadályközlést kaptunk:

„Tárgy: akadályközlés

Szállitási szerződésünkre hivatkozva szives tudomásukra hozzuk, hogy a gyártóipar szállitásainak nem tett eleget kellő időben, ennek következtében kötelezettségünket t. Cimmel szemben ezen akadály miatt beváltani nem tudjuk és ezt a tényt a 206/951. (XII. 8.) M. T. sz. rendelet 57. §-a értelmébe bejelentjük. Figyelemmel arra, hogy a szállitó vállalat pótszállitási határidőt nem jelölt meg, ezidőszerint nyilatkozni nem tudunk, hogy az áru leszállitásra sor kerül-e és mikor vagy pedig meghiúsul.

Len-, Kender- és Jutaáru Nagykeresk. V. műszaki csop., Baráz Sándor s. k. oszt. vez. h."

A Lenker bizonyára meg van győződve arról, hogy néhány száz, ehhez hasonló akadályközlés szétküldésével jó munkát végez, mert bebiztositja magát a késedelmi kötbér fizetése ellen. De — szerintünk — sokkal jobb munkát végezne, ha az ilyen akadályközlések szétküldése előtt legalább telefonon tájékozódna a szállító vállalatnál.

Sárai István, Baranyamegyei Tejipari ES dolgozója, Pécs

Ahol nem ismerik a rendeleteket...

Családi ház- és lakásépítéssel kapcsolatos állami kölcsönre, — amelyet a minisztertanács rendelete is szabályoz, — én is beadtam kérelmemet. Ehhez a kérelemhez telekkönyvi kivonatra volt szükségem. A rendelet előírja, hogy az

okmányt erre a célra illeték- és díjmentesen kell a dolgozók rendelkezésére bocsátani.

Feleségem elment a gödöllői járásbírósághoz a kivonatért. Nagy elvtárs, a bíróság dolgozója 20 forintos okmánybélyeget kért tőle. Feleségem természetesen nem volt hajlandó feleslegesen okmánybélyeget vásárolni. Megnézték a rendeletet és kitűnt, hogy az okmány valóban illetékmentes. A járásbírósági dolgozó kijelentette, hogy az igazságügyminisztérium még nem értesitette a rendeletről a bíróságot. Mi voltunk az elsők, akiknek nem kellett 20 forintos okmánybélyeget vásárolni. Mások hiába fizettek a bélyegekért. Kit terhel ezért a felelősség?

Mukk Lajos, Gödöllő, Báthory-u. 1.

Miért nem hallgathatunk mi is rádiót?

Gépállomásunknak másfél éve több helyen jól felszerelt szállása van. Minden szállás telepesrádiót kapott.

Telep kellene, de nem tudunk szerezni sem Budapesten, sem a megyeszékhelyünkön. Egy mód volna ugyan telepszerzésre: ha új rádiót is vennénk. De ez egy kicsit költséges mulatság. Szeretnénk, ha az illetékesek végre megértenék, hogy a telepesrádió telep nélkül a kultúra közvetitése helyett bosszúságot közvetít traktoristáinknak.

Dévaványai Gépállomás dolgozói

Távolsági ebéd

A KGM egyik vállalatának dolgozója vagyok. Óbudán dolgozunk társaimmal. Az építkezés mellett gyár van, onnan kellett volna ebédet kapnunk. Valaki azonban elrendelte, hogy ne a közeli gyárból, hanem a Váci-úton levő Darugyárból szállitsák hozzánk Óbudára az ebédet.

Az építésvezető a hét első napján beküldi a küldöncöt a pénzesutalványért a központba. A küldönc innen (Váci-utca) a Váci-útra megy, ahol ellenőrzik az utalványt, Ezután visszaviszi a központba a csekket. Most már el lehet menni az ebédért.

Mi most már csak annak örülünk, hogy nem Dömösről hozatják az ebédet, — mert az még messzebb van.

Gots János, Bp., XI., Rodostó-u. 2030/3.

LUDAS MATYI. — Felelős szerkesztő: GÁDOR BÉLA. — Szerkesztő: TABI LÁSZLÓ. — A kiadásért felel: a Lapkiadó Vállalat igazgatója. — Szerkesztőség: VII., Lenin-krt 9—11. Telefon. 222-271, 221-293. — Kiadóhivatal: VII., Lenin-krt 9—11 Telefon: 221-285. — Terjeszti: Posta Központi Hírlap Iroda O. V. Lapterjesztési ügyek: V., József nádor-tér 1. Telefon: 183—022, 180—850. — Szikra Lapnyomda, Budapest VIII., Rökk Szilárd-u. 6. — Felelős vezető: Kulcsár Mihály. — Példányszám: 330.000.